

РЕШЕНИЕ

№ 2194

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2212** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Е. А. Ц. от [населено място], [улица], чрез адв.А. Черногорски от САК, срещу Решение № 1040-21-63 от 28.01.2020г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата и срещу Разпореждане №214-00-8075-2/30.08.2019г., Разпореждане №214-00-8075-3/30.08.2019г. и Разпореждане №214-00-8075-4/03.09.2019г. на гл.експерт по осиг. „ПОБГВ“ в ТП на НОИ – С.-град.

В жалбата се възразява срещу трите разпореждания, като се твърди, че същите са нищожни, алтернативно, незаконосъобразни, неправилни, непълни и неаргументирани, а Решението с което са потвърдени е нищожно, незаконосъобразно и непълно. Твърди се че всичките актове са издадени в нарушение на процесуалноправните и материалноправните норми на КСО и АПК. По-конкретно се твърди, следното:

- некомпетентност на длъжностното лице, издало оспорените по административен ред разпореждания;

-нарушение на административнопроизводствените правила по отношение на възобновяване на производството по отпускане на ПОБ, приключило през 2018г., поради неспазване на установените в АПК правила и срокове за възобновяване и

неучастието на жалбоподателката в него, в качеството ѝ на заинтересовано лице;

- недопустимост за преразглеждане на факти и обстоятелства, въз основа на които е било упражнено правото на ПОБ от лицето съобразно нововъзникнали обстоятелства/заличаване на осигурителна информация/, при установяването на които лицето не е участвало;

-неправилно тълкуване и прилагане на чл.54а от КСО предвид наличието на 12 месеца осигурителен стаж за безработица от последните 18 месеца осигуряване преди подаване на заявлението за безработица, като се изтъква, че до 25.06.2018г. жалбоподателката има осигурителен стаж в [фирма], а в [фирма] е имала стаж само от 10.07.2018г. до 22.08.2018г.;

-нарушаване на правото на жалбоподателката да участва в производството по издаване на оспорените разпореждания, като се запознае със събраните доказателства и представи свои, да направи искания за събиране на доказателства;

- немотивираност на разпорежданията поради непосочване въз основа на какъв акт и кога са били заличени данните в регистъра на осигурените лица; неспазване формата на адм.акт, установена в АПК, тъй като липсвали мотиви за издаването им и непосочване на органа, който ги е издал;

- недопустимост в описателната част и мотивите на оспореното решение на директора на ТП на НОИ да се отстраняват допуснатите процесуални нарушения, като се допълват мотивите на оспорените по адм.ред разпореждания;

- неоснователно позоваване на Наредба №Н-8/29.12.2005г. на Министъра на финансите, във връзка със заличаването на данни в Регистъра на осигурените лица/Р./, която като подзаконов нормативен акт, който не съдържа процесуални разпоредби за протичане на производството по заличаване, обосновава прилагането на предвидените в АПК общи условия за протичане на едно административно производство, вкл.и съобразяване с измененията на АПК, които изискват задължително уведомяване на заинтересованото лице за образуването адм.производство;

-производството по заличаване на данни в информационната база данни на НОИ и НАП следвало да стане само и единствено с прякото участие на лицата, 2за които са били подадени /в този смисъл чл.26 ал.1 и чл.168 ал.4 от АПК/;

-недопустимост на производството по отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ без възобновяване на производството и нищожност на разпорежданията за отмяна и отказ, тъй като „ не може да откажеш нещо, което си дал“; предвид, че производството по отпускане на ПОБ е започнало по подадено от лицето заявление, по което с влязло в сила разпореждане е отпуснато и изплатено ПОБ, не може да се постанови друго разпореждане за отказ по същото заявление;

-непосочването на момента на узнаване на новото обстоятелство /датата на заличаване на данните/ препятства преценката дали е било налице основание за възобновяване на

производството по отпускане на ПОБ;

- позоваването в оспореното решение на директора на ТП на НОИ на констативен протокол от 01.04.2019г. за извършената проверка на [фирма] е незаконосъобразно и неоснователно предвид, че този протокол не е индивидуален административен акт, а има само информативна стойност, а права и задължения и фактически действия по заличаване на данни възникват и могат да са валидни само по силата на индивидуален административен акт, какъвто не е бил издаван и не е наличен нито в административното производство по издаване на разпорежданията, нито в предходен момент;

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ–С.-град, чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. В депозираните бележки обстойно е взела становище по всяко от направените възражения. Претендира за присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№214-00-8075-1/27.08.2018г., Е. А. Ц. е сезирала АО с искане за отпускане на ПОБ по чл.54а от КСО, за което е приложила заповед на [фирма], №018/22.08.2018г. за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 22.08.2018г., на основание чл.71 т.1 от КТ (за трудово правоотношение, обявено за възникнало от осигурителя, считано от 10.07.2018г. до 22.08.2018г.) и връчена на същата дата.

Преценката на правото на ПОБ е извършена към датата на заявлението – 27.08.2018г. по последното прекратяване на осигуряването и съобразно правното основание, посочено в заповедта за прекратяване на правоотношението, което е релевантно за определяне на размера и периода на плащане на ПОБ.

С разпореждане №214-00-8075-1/09.08.2018г., издадено от оправомощено длъжностно лице – М. Б., съгласно заповед №1015-21-387/09.10.2017г., действащо за ръководител на осигуряването за безработица, е било отпуснато ПОБ в размер на 14.36лв дневно за срок от 22.08.2018г. до 21.04.2019г.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С.-град на осигурителя [фирма], с ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол №КВ-5-21-00545758/01.04.2019г., както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции НАП и ИА „ГИТ“ е било установено следното:

По данни от ТР, [фирма] с ЕИК[ЕИК] се представлява и управлява от Г. И. Ч., считано от 18.10.2017г.

Със задължителни предписания №ЗД-1-21-00488018/14.11.2018г. до осигурителя - [фирма], изпратени на адреса вписан в ТР като седалище и адрес за управление: [населено място], [улица] било изисквано представяне на изискуемите документи за извършване на назначената проверка по разходите на ДОО. Въпреки предприетите

действия по връчването им и осъществен контакт с управителя на дружеството, в т.ч. и със съдействието на СДВР, е установено, че адреса вписан в ТР като седалище на дружеството, посочен и от жалбоподателката в писмената ѝ декларация, депозирана на 20.02.2019г. в ТП на НОИ С. град като „работно място – помещение [улица], няма такова дружество.

Съгласно уведомително писмо вх.№4023-21-428#7/31.01.2019г. на ТД на НАП -С. се установява, че има данни за подадена годишна данъчна декларация от [фирма] с ЕИК[ЕИК] по чл.92 от ЗКПО от дружеството за финансовата 2016г. с деклариране приходи и разходи и деклариран отрицателен финансов резултат /счетоводна загуба/, за 2017г. няма подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО. Декларации обр.№ 1 и обр. № 6 с данни относно осигурителния стаж и осигурителния доход на лицата са подавани по електронен път, с КЕП, от името на управителя на дружеството Г. И. Ч..

Съгласно уведомително писмо изх.№ 19074411/14.08.2019г./вх.№4023-21-428#43/15.08.2019г. от ИА ГИТ Дирекция „Инспекция по труда“ – С., всички уведомления по чл.62 ал.3 от КТ за сключени договори през 2017г. – 2018г. между лицата и дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] са заличени.

С оглед резултата от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респективно трудова дейност от лицата, за които са подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са били осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид изложеното и на основание чл.108 ал.1 т.3 от КСО са били издадени задължителни предписания №ЗД-1-21-00549953/09.04.2019г. на [фирма], за подаване на декларация обр.№ 1 с код „заличаване“ на информацията за 2018г. на конкретно посочени лица. Предвид неустановяването на дружеството по обявения адрес на управление и седалище на дружеството предписанията са били връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО, чрез поставяне на съобщение за изготвянето им на таблото в адм.сграда на НОИ. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл.108 ал.1 т.3 от КСО са били предприети действия от НОИ, в рамките на предоставената му от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл.3 ал.13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работили по трудови правоотношения за периода от 2017г. до 2018г.вкл.

Видно от данните в протокола за извършена проверка по разходите на ДОО, въз основа на направените констатации от контролния орган е прието, че за периода от м.08.2017г. до м.11.2018г. са били назначавани множество лица за кратки периоди от време, като не са установени данни за реализирана от дружеството за този период стопанска дейност, която да генерира приходи за изплащане на възнаграждения. Липсата на доказателства за полагане на труд от лицата, за които са подадени данни за

сключени трудови договори, подаване на информацията в Р. с КЕП от името на управителя Г. Ч., наличието на данъчни и осигурителни задължения в особено големи размери, безспорно сочат, че лицата са били назначавани за кратки периоди от време с цел промяна на основанието за прекратяване на правоотношението, което е определящо за периода на плащане на ПОБ. С оглед резултата от извършената проверка и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респективно трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са били осигурени лица по трудовите договори, за които са подадени уведомления от дружеството. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид установените факти и обстоятелства и на основание чл.108 ал.1 т.3 от КСО с оглед необходимостта от привеждане на данните в Р. в съответствие с действителната фактическа обстановка са били издадени Задължителни предписания №3Д-1-21-00549953/09.04.2019г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за заличаване на данните, подадени в Р. за назначените лица за периоди през 2018г., за конкретно посочени лица, между които е и жалбоподателката Е. А. Ц., за времето от 01.07.2018г. до 31.08.2018г. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл.108 ал.1 т.3 от КСО са били предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служено заличаване по реда на чл.3 ал.13 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите.

Предвид приключилата проверка и заличаването на данните в Р., с Разпореждане № 214-00-8075-2 от 30.08.2019г. на основание чл.54ж ал.2 т.1 от КСО е било отменено Разпореждане №214-00-8075-1/29.08.2018г. за отпускане на ПОБ, с оглед наличието на нови данни относно осигурителния статус на Е. Ц. за периода от 10.07.2018г. до 21.08.2018г. вкл., които са от значение за преценка правото на ПОБ. С Разпореждане №214-008075-3/30.08.2019г. на основание чл.54ж ал.1 вр. чл.10 от КСО е бил постановен отказ за отпускане на ПОБ по заявлението от 2018г., относно правоотношението с [фирма] с ЕИК[ЕИК], а с Разпореждане №214-008075-4/03.09.2019г. на основание чл.114, ал.2 т.2 от КСО е било разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 22.08.2018г. до 21.04.2019г. в общ размер на 2383.76лева – главница.

Разпорежданията са били оспорени по реда на чл.117 от КСО с отделни жалби вх.№№1012-21-1737; 1012-21-1738 и 1012-21-1739 от 30.09.2019г., по които в едно общо производство по чл.117 ал.3 от КСО, вр. чл.32 от АПК е постановено оспореното и в настоящото съдебно производство Решение №1040-21-63/28.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

Съгласно събрани по делото доказателства е установено, че по данни от ТР, управителят на дружеството – Г. Ч., фигурира като собственик и управител на над двадесет други Е..

От приложеното по делото Уведомление по чл.62 ал.5 от КТ, предоставено от ИА

ГИТ, уведомлението за сключен срочен трудов договор между Е. Ц. и [фирма] с ЕИК[ЕИК] е било заличено служебно на 31.07.2019г., предвид вписания в графа „код на извършената операция“ – „заличаване“.

Предвид очертания предмет на спора по делото, съдът споделя становището, че е изцяло недопустимо да се разглеждат в настоящия процес възраженията изложени в жалбата за извършеното служебно заличаване на данни в Р., тъй като това е било реализирано в отделно административно производство, по което жалбоподателката не е била страна и което е приключило с издаването на индивидуален административен акт – Задължителни предписания № ЗД -1-21-00549953/09.04.2019г., чиито адресат е осигурителят - [фирма] с ЕИК[ЕИК].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Претенциите на жалбоподателката за неправилност, незаконосъобразност, нарушение на административнопроизводствените правила, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма, съдът намира за неоснователни и необосновани.

Съдът намира за нужно да отбележи, че КСО като специален закон уреждащ обществените отношения по социално осигуряване, вкл.управлението и контрола на разходване на средствата на публичните фондове на ДОО се явява специален по отношение на равния му по ранг АПК, поради което и специалните административни производства, уредени от КСО изключват прилагането на общия ред, установен с АПК.

Както правилно е отбелязано в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, характерно за публичноправните отношения, към които спадат отношенията по обществено осигуряване е, че методът на правно регулиране е властнически. В тези правоотношения субектите не са равнопоставени, както в гражданското право, а се намират в отношение на власт и подчинение. Лицата в тези отношения имат правата, които законодателят изрично им е предоставил. Длъжностните лица не могат да определят свободно, по собствена преценка актовете и действията си, а са обвързани с предоставените им от закона правомощия. Това е обосновано от обстоятелството, че правомощията им са свързани с разходване на средства от публичните фондове на ДОО, поради което и длъжностното лице по осигуряването за безработица действа при условията на обвързана компетентност и не може да извършва дейности различни от вменените му от закона. В конкретния случай се касае за разходване на средства от фондовете на ДОО, набирани при спазване на принципа на солидарност на социалния модел в Р България. В тази връзка и нормите на КСО, които касаят преценка на правото на осигурително плащане, размера, срока за изплащане, предпоставките за възстановяване на неоснователно

извършени плащания, безспорно са императивни.

Атакуваното Решение № 1040-21-63/28.01.2020г. на директора на ТП на НОИ С. – град е правилно и законосъобразно постановено при спазване на административно производствените правила и в съответствие с действащите материалноправни разпоредби, издадено е от компетентен орган и съдържа подробни мотиви относно формираните от административния орган изводи. Със същото е осъществен административен контрол за законосъобразност на разпорежданията, издадени от длъжностно лице, на което са възложени правомощия по ръководство на осигуряването за безработица досежно правото на ПОБ на Е. Ц. и възстановяване на изплатеното ПОБ.

От представената по делото Заповед №1015-21-76/19.02.2019г. на директора на ТП на НОИ – С. град разпореждания са издадени от А. К. – оправомощено длъжностно лице, съгласно чл.54ж ал.1 от КСО. Съгласно съдържащата се в административната преписка справка за изпратени ел.документи за ПОБ се установява, че разпорежданията са били изпратени по електронна поща на жалбоподателката. В тази връзка получените от жалбоподателката разпореждания са били подписани с електронен подпис от служителката С. В., която в случая е изпълнила единствено и само необходимите действия по връчване на разпорежданията, постановени от друго оправомощено длъжностно лице – А. К.. По делото на л.48, л.51 и л.52 са приложени заверени копия на процесните Разпореждания, на които ясно си личи, че са подписани от А. К..

Законоустановената форма е била спазена, като от съдържанието на разпорежданията се установява, че същите са в писмена форма, отправени са до индивидуализирано с име, ЕГН и адрес лице, съдържат подробно описание на фактите и обстоятелствата обосновавали постановяването им, свързани със заличаването на данните в Р., послужили за отпускане на ПОБ през 2018г.

В оспореното Решение №1040-21-63/28.01.2020г. са изложени подробни мотиви, които съгласно чл.97 ал.2 изр.второ от АПК се приемат като част от мотивите на разпорежданията, предмет на контрол за законосъобразност. В този смисъл съдът намира, че е изцяло неоснователно твърдението, че в нарушение на процесуалните разпоредби с Решението се допълват мотивите на разпорежданията.

Разпорежданията са били постановени след изясняване на всички относими факти и обстоятелства, съгласно изискването на чл.53 от АПК, въз основа на които е установено, че Е. Ц. не е имала качеството на

осигурено лице при [фирма], включително и за риска безработица.

Съгласно чл.5 ал.6 от КСО, данните по ал.4 служат за определяне правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите.

Разпоредбата на чл.54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл.5 ал.4 т.1 и на данните декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Установяването дали е имало правно основание за подаването на данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Р. и дали същите са коректни се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка или ревизия при осигурителя.

Констатираните данни за невнесени осигурителни вноски от [фирма] са основание за извършване на проверка на осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими. Съгласно чл.10 ал.1 от КСО, респ.§1 т.3 от ДР на КСО, вноските са дължими само при наличие на осигурително правоотношение. При извършената в случая проверка по разходите на ДОО на [фирма], не се доказва реално упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления за сключен трудов договор, тъй като не се установява извършвана дейност от дружеството, която да налага необходимост от наемане на работна сила, нито наличие на приходи, които да обуславят изплащане на трудови възнаграждения в размерите за които са подадени данни за осигурителен доход в Р..

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Р., въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършваната дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респективно на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5 ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от

осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности.

Предвид характера на осигурителното правоотношение страни по него са, от една страна осигурителния орган и осигурителя, по което следва да се набират и необходимите средства от осигурителни вноски и от друга страна осигурителен орган и осигурено лице, по което се разходват средства на ДОО. Работниците и служителите назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. При извършването на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страни в производството са проверяваният осигурител и административен орган, извършващ проверката, като само осигурителят може да бъде адресат на индивидуалния административен акт – предварителни предписания, съгласно чл.37 ал.1 и чл.38 а.1 от инструкция №1 от 03.04.2015г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионната дейност от контролните органи на НОИ, постановен в резултат на проверката.

Предвид изложеното и в случая, индивидуалния административен акт по силата на който са заличени данните в Р. са задължителни предписания, дадени на осигурителя.

Предвид резултата от установените нови данни от проверките, обосновано е прието, че Е. Ц. не е била осигурено лице за периода от 10.07.2018г. до 21.08.2018г. включително. Именно това обстоятелство обуславя преразглеждане на правото ѝ на ПОБ по подаденото през 2018г. от нея заявление.

С §1 , ал.1 т.3 от ДР на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4 а ал.1 и за което са внесени дължимите осигурителни вноски.

От съдържанието на определението за „осигурено лице“ следва, че едно от условията на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на подадени уведомления в Н. за сключен/прекратен трудов договор и подаване на

данни и декларация обр.№1 за осигурителен стаж и осигурителен доход не са единственото необходимо условия за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните подадени по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО, тъй като не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. В този смисъл е и многобройна установена съдена практика на ВАС – Решение №211/08.01.2016г. по адм.д. №3681/2015г., Решение №13316/24.10.2012г. по адм.д.№7235/2012г., Решение №13914/20.11.2014г. по адм.д.№9260/2014г. и др.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до обоснования извод, че лицата за които през 2018г. са били подавани данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО не са осигурени лица , обосновано е било прието че жалбоподателката Е. Ц. не е била осигурено лице по трудов договор с [фирма], за които в Регистъра на трудовите договори е подадено уведомление.

На основание обсъдените нови доказателства от извършените проверки в резултат на които са били заличени данните по чл.5 ал.4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, ръководителят по осигуряването за безработица е постановил и потвърдените с оспореното решение разпореждания досежно правото на ПОБ и възстановяване на полученото такова.

Съгласно чл.54ж ал.2 т.1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал.1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера, периода на паричното обезщетение за безработица.

При невъзникнало осигурително правоотношение и наличието на заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е било длъжно да се съобрази с новопостъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл.54ж ал.2 т.1 от КСО.

Процедурата по заличаване на данни е била извършена при спазване на чл.3 ал.13 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на Министъра на финансите и в

рамките на предоставените от законодателя правомощия на НОИ.

Съгласно чл.15 от Наредбата, контролът за спазване на наредбата е възложен и се осъществява от НАП и НОИ във връзка с възложените им дейности.

Именно с възложената на НОИ дейност по управление на средствата на ДОО, и разходването им за изплащане на обезщетения, помощи, пенсии на Института е предоставена възможност за предприемане на действия за служебно заличаване на данни, подадени по реда на Наредбата, когато по установения в КСО ред се установи, че същите не съответстват на обективната фактическа обстановка и с подаването им се цели извършване на неоснователни осигурителни плащания от фондовете на ДОО.

Предвид предоставените правомощия на НОИ с разпоредбата на чл.3 ал.13 от Наредбата е предвидена правната възможност при неизпълнено в срок задължително предписание за заличаване на данни в Р., това да бъде извършено служебно от НОИ, като по реда на Наредбата се подаде декларация обр.№1 на електронен носител. Предвид събраните в хода на съденото производство удостоверителни изявления от ТД на НАП се установява безспорно, че този ред е бил спазен, като данните за 2018г., неоснователно подадени от [фирма] са били заличени служебно въз основа на влезли в сила задължителни предписания, чрез подаване на декларация обр.№1 на електронен носител.

Предвид изложеното и съдът намира, че направените възражения за незаконосъобразността на заличаването на данни са неоснователни.

Съдът намира, че и твърденията на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на АПК са неоснователни.

Безспорно е за съдът, че жалбоподателката не е страна в производството по чл.108 ал.1 т.1 от КСО за проверка на разходите на ДОО на [фирма], поради което контролният орган не е имал и задължение да я уведоми за започнатото производство и да изисква доказателства от нея. В случая е установено, че по повод извършваната проверка е изисквана информация от жалбоподателката, която с декларация от 20.02.2019г. е дала обяснения относно упражняваната от нея дейност, като изложените от нея твърдения не са подкрепени от каквито и да било други доказателства, нито от

представени от жалбоподателката, нито са събрани от проверяващите в хода на проверката.

Длъжностното лице по осигуряването за безработица е административен орган, който при спазване на обвързаната си компетентност и с оглед наличието на нови данни в Р. е било длъжно да приложи разпоредбата на чл.54ж ал.2 т.1 от КСО.

В случая не се касае за възобновяване на производство по реда на чл.103 от АПК, вр. чл.99 т.2 от АПК, което е от компетентността на по-горестоящия административен орган, тъй като се касае за административен акт (разпореждане за отпускане на ПОБ), подлежащ на оспорване по административен ред, а за производство по чл.54ж ал.1 т.1 от КСО, което е и специално производство по КСО, което длъжностното лице е задължено да инициира и проведе. В този смисъл неоснователно е и твърдението, че е налице празнота по смисъла на чл.46 ал.2 от ЗНА, която налага субсидиарно приложение на АПК. След като законодателят е обвързал изплащането на обезщетенията от ДОО с данните в Р. е предвидил и правното задължение за преразглеждане на влезли в сила административни актове при промяна на тези данни.

Съдът намира, че е неоснователно и възражението на жалбоподателката за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила поради неуведомяването ѝ и неучастието ѝ в производството по издаването на оспорените актове.

При заличаване на данни по чл.5 ал.4 от КСО за 2018г. подадени от [фирма], уведомяването на лицето за тези новонастъпили обстоятелства и представянето от негова страна на информация и документи не биха повлияли на крайното волеизявление на АО, относно правото на ПОБ. Съгласно установената съдебна практика, съществено процесуално нарушение е това, което само по себе си опорочава процедурата и същото се отразява на съдържанието на акта, като ако не е било допуснато то въпросът би бил решен по друг начин и крайният резултат би бил различен. В този смисъл съществено е само нарушение, което е ограничило правото на лицето да представи доказателства, които са от значение за решението на административния орган и ако не е било допуснато би довело до друго решение.

Предвид заличените данни по чл.5 ал.4 от КСО за Е. Ц. за период от време, който касае правото на ПОБ, длъжностното лице по чл.54ж ал.1 от

КСО е било длъжно да преразгледа основанията за отпускане на ПОБ, като представянето на доказателства от лицето не би довело до промяна на волеизявлението на АО. Предвид заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ и е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение.

Предвид изложените съображения относно осъществявания от контролните органи на НОИ последващ контрол по разходите на ДОО, неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че е налице незаконосъобразно прилагане на норми, които не могат да имат обратно действие. В случая се касае за преразглеждане на влязъл в сила административен акт за отпускане на ПОБ, която възможност е предвидена изрично от законодателя и има за цел да коригира преценката на правото на съответното обезщетение, за да бъде потърсено възстановяване на неоснователно изплатените суми от фондовете на ДОО от лицата. Независимо, че заличения осигурителен стаж е само за кратък период от време – от 10.07.2018г. до 21.08.2018г., лицето следва да възстанови цялото получено ПОБ, тъй като преценката на правото, размерът и срокът за изплащане на ПОБ през 2018г. са били определени именно по данните подадени от [фирма], налични към датата на заявлението.

Правото на защита на засегнатото от постановените разпореждания лице не е нарушено, тъй като то може да го упражни чрез обжалване на издадените административни актове по предвидения в закона ред и това е било сторено по реда на чл.117 от КСО, чрез оспорване по административен ред на издадените разпореждания. Оспорването е било направено своевременно.

Обясненията и възраженията на адресата на акта имат значение за изясняването на фактите и обстоятелствата по преценка на добросъвестността или недобросъвестността на лицето, което е от значение за издаване на разпореждането за възстановяване на суми и прилагането съответно на чл.114 ал.1 или чл.114 ал.2 от КСО.

В случая разпореждане №214-00-8075-4 от 03.09.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица е издадено за събиране на изплатената сума за ПОБ на основание чл.114 ал.2 от КСО като добросъвестно и произтичащо от обстоятелството, че основанието довело до издаване на разпореждането за възстановяване на обезщетението възниква по повод

новите данни в Р.. Неоснователно жалбоподателката счита, че тези данни могат да са представени само от осигурителя или лицето. Такива данни могат да бъдат установени и по служебен път от органите на НАП и НОИ при осъществяване последващ контрол.

Предвид промяната на данните в Р. досежно правото на ПОБ на Е. Ц. са налице нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В изложената хипотеза макар и добросъвестно, лицето следва да възстанови полученото ПОБ.

Съдът споделя и становището, че е неоснователно възражението за нищожност на разпорежданията за отказ за отпускане на ПОБ и за възстановяване на сумите поради невъзможен предмет, тъй като било невъзможно да се откаже нещо, което вече е дадено.

След като на 30.08.2019г. е отменено разпореждането за отпускане на ПОБ е била извършена преценка на правото на ПОБ съобразно новосъбрани данни, които се отнасят за период релевантен за правото, което е наложило и преразглеждането му. Постановвяването на отказ за отпускане на ПОБ е условие за издаване на разпореждането за възстановяване на суми, тъй като за разлика от производството по изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, отпускането на ПОБ става с разпореждане, с което се определя срокът и размерът на ПОБ. В този смисъл и след неговата отмяна следва да има ново произнасяне относно правото, като постановения отказ на това право е основание да се приеме, че неоснователно извършените осигурителни плащания за ПОБ подлежат на възстановяване по чл.114 ал.2 от КСО. Видно от цитираната разпоредба, по отношение на краткосрочните плащания от ДОО, законодателят не е регламентирал задължение за длъжностното лице да издаде разпореждане за събиране на сумите след влизане в сила на административния акт за отказ.

Съдът намира за неоснователни и претенциите на жалбоподателката, че след отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ, длъжностното лице е следвало да извърши преценка на правото на ПОБ спрямо предходно прекратяване на трудово правоотношение с [фирма] и необосновано е постановена отмяна на разпореждането за отпускане, отказ за отпускане на ПОБ и е поискано да възстанови получената сума.

Направен е анализ на предпоставките за придобиване на право на ПОБ,

разписани с разпоредбата на чл.54а ал.1 от КСО, но не са обсъдени всички законови предпоставки, които следва да прецени длъжностното лице по осигуряването на безработица.

Длъжностното лице е обвързано да извърши преценка на правото на ПОБ по последното прекратяване на осигуряването преди подаване на заявлението за отпускане на ПОБ в ТП на НОИ. Съгласно приложимите субсидиарно общи разпоредби на АПК при отпускане на ПОБ, инициативата за започване на административното производство по издаване на ИАА е на гражданина, а датата на започване на административното производство е датата на подаване на заявлението.

По последното прекратяване на осигуряването, спрямо лицето което е заявило отпускане на ПОБ, законът е предвидил да са изпълнени кумулативно изискуеми предпоставки, а именно:

- Да са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които да имат регистрацията като безработно лице в Агенцията по заетостта, лицето да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава или не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68 а, или професионална пенсия по чл.168 и да не упражнява трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава с изключение на лицата по чл.114а ал.1 от КТ.

Последното прекратяване на осигуряването е от съществено значение при определяне на началната дата на отпускане на ПОБ, а правното основание за прекратяване на последното правоотношение определя срока за изплащането му и неговия размер, съгласно чл.54 б ал.1 и ал.3 от КСО, вр. чл.54 в от КСО.

Предвид изложеното, дори да се приеме, че лицето има изискуемия осигурителен стаж като осигурено за риска „Безработица“ – най – малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването от съществено значение при преценката на правото на ПОБ е правното основание за прекратяване на последното осигуряване, спрямо което лицето е направило регистрацията в Агенцията по заетостта и е подало заявление за отпускане на ПОБ. В конкретния казус това е станало след прекратяване на правоотношението с [фирма], а не на това

с [фирма].

В тази връзка, при отмяна на разпореждане №214-00-8075-1/29.08.2018г. за отпускане на ПОБ за длъжностното лице не е било налице основание да извършва преценка на ПОБ на лицето по предходното прекратяване на правоотношението, тъй като практически липсва волеизявление от страна на лицето за извършване на такава преценка, длъжностното лице не е разполагало със заповедта за прекратяване на предходното правоотношение, за да установи правното основание за прекратяването и дали това е станало по искане или със съгласието на лицето, и дали лицето няма регистрация като безработно в Агенцията по заетостта в 7 дневен срок от прекратяване на предходното правоотношение.

В конкретния случай се касае за преразглеждане на влязъл в сила ИАА, каквото правомощие е предоставено изрично с разпоредбата на чл.54ж ал.2 от КСО на длъжностното лице по осигуряването за безработица, при наличие на следните предпоставки:

1. Да са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица.
2. Паричното обезщетение за безработица да е неправилно отпуснато или неправилно да е отказано отпускането му.

При условие, че в хода на проверката са събрани доказателства, че са налице отрицателни предпоставки за отпускане и изплащане на ПОБ на жалбоподателката и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се достигне до извода, че лицето не е полагало труд в търговското дружество, което изключва качеството му на осигурено лице имащо право да получи парично обезщетение за безработица, то целта на закона, отмяната, отказа и възстановяването на неоснователно изплатената сума от лицето е налице.

При горния анализ съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и неговата цел. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им за

юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.143 ал.4 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение – 74-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. Ц. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Решение № 1040-21-63/28.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата и срещу Разпореждане №214-00-8075-2/30.08.2019г. на гл.експерт по осиг. ПОБГВ при ТП на НОИ – С.-град, Разпореждане №214-00-8075-3/30.08.2019г. на гл.експерт по осиг. ПОБГВ при ТП на НОИ – С.-град, Разпореждане №214-00-8075-4/03.09.2019г. на гл.експерт по осиг. ПОБГВ при ТП на НОИ – С.-град.

ОСЪЖДА Е. А. Ц. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 397.00лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: